

þegar þú í dag kemur hingað að Hlofi til þess að
heilsa upp á frú Guðbjörgu Hjartardóttur á sjálfu
afuelli hennar, reikar hugur minn til lidrus
lína, og til aukustöðva okkar bezzju í hinum
breiða dal, sem gengur inn af þistilfjandaflóa.
Ótal myndir frá lidnum lína breydu fyrir.
Í þetta sinn verður þó fyrst fyrir myndin af
hinum gáfuðu, dáfriðu, og hlyðlegu hreppsstjóra-
dóttur á lybra-Blandi í þistilfirði. Enginn, sem
sá þessa glæsilegu yngismey gal verid í minsta
vafa um það, að þar fari mikill og ágætis kvemur
kostur. Mátti með fullri sanngirni heimsfara
til hennar ljósingru Njáluféfundar á Urmi
Mardardóttur gignu á Velli á Rangárvöllum:
"Hinn var veni komu, og hur leis, og vel at sjó, og þótti
sá kostur - þ. e. kvemurkostur - bestur á Rangárvöllum
Ekki kaun þú að reykja all frú Guðbjörgu að
langfedgatali. Þess gerist heldur engin þörf.
Gjalf þer þinn þá með sjó, að þinn er af gáðum
stofni og traustum, þáfnu til líkama og salar.
þar sem að þú er rímsam fimm árum yngri
en frú Guðbjörg og langl var á milli astuheimila
okkar, og þau silt í hvorum hreppi, þá kynstist
þú þess og fálki hennar ekki nema niðr
lauslega. Móður hennar sá þú aðins, en Hjól

Þreppstjóra sá þez ofl. Flamm var hár mætur velti,
grannhólda og skarpheitur, taliun vel greindur, og himn
mesti athafnamatur, haður vel á þjei og járni, að
þeirru tíma hetti. Flamm var einn helsti fyrirmatur
reivitar símar og þreppstjóri svo lengi sem þez man.
Heimilið var onann margt, börnin mörg og onann vorleg,
og komust öll til góts þvöku að þri er þez, heit veit.
Flagns heimilisins mun hafa verið gætur, enda þóll
ekki hafi verið ein ríkidsemi að orða, enda er þfr. Hlaud
framúrskarandi gótt sandjörð, og getur fullorðis þjei
gengit þar fram gjaflausl í íslausum veitrum.
Linn af þistilþjardarflösum gengur breiður dalur
inn í landið. Að suðaustan takmarkast dalur
þessi af Helkenndheit; hælendisþrygg sem gengur
innan af ^{mið} hælendis ^{landinu} eftir þrangum all að Landanesi.
En að norðvestan af hælendisþrygg, sem gengur frá
Rokknesi, austan Raufothafna, all inn í miðhá-
-lendi landsins til Mótardals. Þri deskuheimili
minn var þessi fjartlegi fjallahringur frá suði til
nordurs undanfagur til að sjá, enda ein þar mörg
og sjrkenndleg fjall, öll þri fremur lág. Flest þez ekki
annan fjallahring þezurri og hlýlegri litis, nema
ef vera skyltí fjallgærdurinn í Reykjanesstaganum
sjútu þri Reykjavík. Eftir þessum breita dal falla 5 ár
til sjápar, allar nokkuð vabur miklar nema hald,
sem er aðeins smáþvöku. Anstast í dalnum

fellur Hlafaláusa til sjávar. Skilur hím milli Sautanes-
-hrepps og Þistilfjardarhrepps. Þar mest kemur Þráta, þá Flókna
og Sanda, en mestast Svallbarða. Ytra-Bland stendur ík við sjó
vestan undir allhæmum ári milli Flókna og Sanda. Enn
þá fjardarbotninn ^{vestan Hlafaláusa} ganga lágis ásar inn í landið vaxur
lyngi og kiti, en á milli ásanna eru flóar og forir.
Íti undir sjó eru ásarinn nokkur blátt, en þegar
lengra inn í landið kemur verda þeir lægri og full-
-grannir, og dalurinn allis ein samanhengandi,
mjúklegra báruð, idandi, grasstjéttu. Sjá af fjalls-
-kannanum þar sem í ungdöminni minni stóð þarinn
Hlafurstatir er þetta hit mesta samfellda gróðurlendi,
sem þeg hef augnum litid- hijs á norðanlús teykta
landiins, enda von hijs þinnir ákjásan legustu summa
-hagur fyrir sandfji. En hijsatir mit gegn Drungr hafi
og hijs er mikil vetrarviki er þá sjó dreyur. Þetta fagra
hijsat á einu og svo mörg annar, sína sögu, sigurhljóð,
og rannabögn. Eyðibjlinn tala sínu máli og sínu
best að hijs var áður mikil og fjellsetin byggð.
Í arkurum minum var talið at um 30 eyðibjli
vurn í Þistilfjardarhreppi. Síðan hafa nokkur
best við, svo að líklegt má telja, að þau sjeu um
um 40. Það er til þessarar sveitar og heiðar bjla Star-
-fjardarheiðar, sem féu Trausti dotti efnið í Heiðar-
-bjlissögur sínar. Harðindakaplinn milli 1880 og 1890

varð þessum sveitum þungur í skauti. Bandurnir
á heidarbýllumum flárunu upp og flýtu til Ameríku,
eða annara hjrada, þó sem venulegra fólti til afkoma.
Í þessum hjradi fæddist frí Guðbjörg árið 1889, í lok hins mikla
harðarís. Hinn álet upp með fólti, sem lifað hafði og reynt
hinn hörta á, og hafði móðast af þeirri reyrsku og frí harðræði;
sem byggðarlagið hafði orðið fyrir. Ekki gal hji þri farið
að lifsviðhorf þessa folks setki einn svip á lifsviðhorf
hinnar gáfudu ungu stúlku. Merki þess traða verid-
auðna í öllu hennar lífi og dagfari. Hinn hefur allt
aitt líf stadið föstum fötum í fortíð sínu og vandlega
gætt höfuðdyggða húsinnu kynslóða: Þjúsenni,
höfseuni, sparsenni, og ríglni. Þez efa ekki að sumu
miltíðarfolki finnist að hinn traði itkad þessas
dyggðis um of. En þá vil þez bara seija þeim
hinnu sömu, að þeim sjálpum og þjófjilagi
okkar, mundi vegna þetur "ef veru margis slíkt"
Balnaudi árferti og kattu hagur einstaklingu
gerdi hinni ungu stúlku ferk að aflu sjr smestunn
svo sem hugu hennar ~~stítt~~ og hafliker kudu.
Hinn slundadi nám við Keunarskólann á Þhuseyri
sem þá var aðal menntastofnun hris meðraefna
vortanlands. Flóf síðan nám í hinni ríjstofnata
Keunarskóla Íslands og lauk þar keunaraþrófi.
Keun síðar, áttu eu hinn giftist, slundadi hinn nám

við hrismodaskóla í Danmörku. Þinn starfati um all-
mörg ár sem barnakeunari og kurst af þeim sökum, eða
sem barnakeunari, um í þella hjórad. Þjer voru ræðir
óloz kemmar, er þinn giftist þinnum ungu að statorprust
á Hlofi, sjara Jakobi Einarsyni, um forofastu á Hlofi.
þar hefur þinn lifað og starfað og tekid miklu ástföstri
við stadium og hjórad, svo að min munu enginn statur
þinni ástfölnari um Hlof. Þeg þarf ekki að segja þessa
sögn lengur. Þið þekkid all þara þrína á Hlofi, sem dvalid
hefur og starfað meðal yðar í árabugi. Þið þekkid all
hrið ljúfa viðmót þennar, lállausa framkæmu, gestrisni
þennar, og hófsama glatverð, frótleik í fornum og nýjnum
bókmennum, skarpleg tilsvör, og leiftrautis gáfur. Gækkur
er einnig kunnugt að þinn er þann hlýgga hit allra
þinnu, og kann vel að skipa leggja stöf sin og
heimilishald. Þorviald Gíslason sem þekki
þannas Hallgrímsson allra manna best, sagdi;
af mikluum þarri, að þannasi lálnum: „Við viss-
um ekki hver hann var, og hvað með honum bjó.
Þessi sjáluza heftarkana er min að yfirgefa þella
hjórad á neskunni. Þakum það ekki á samvark að
„við vissum ekki hver þinn var og hvað með þinni bjó.“

Gjalfur þakka þeg frá Gmðbjörgu laugu og amegjörlegu
samveru um 35 ára skeið. Þjer að Hlofi hef þeg aft
komin og valid þinnar miklu gestrisni og fjágu

aliðar prófastsþjárisanna, sem alið hafa tekið
nipt opnum övumum, og með þeim hlýðleik og gjóðvild,
sem þeim báðum er svo eiginleg. Hjer á þessu ágæta heimili
hef þez á lidnum árum átt margar ógleymsanlega ámeqjinstundir.
Þez þakka þér Guðleijöfnu margþáttata vinsemd i garð þorru
minnar og barna.

Þez óska þerri til hamingunnar með afmælisdaginum,
ósku þerri hamingunnar, friðar, og farsaldrar i ökornum
áfiárum.